

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 106/2020
15.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Душан Марковић, адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа „Пошта Србије Београд“ са седиштем у Београду, ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1254/18 од 01.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 15.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1254/18 од 01.02.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београд Гж1 1254/18 од 01.02.2019. године преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 2869/15 од 31.03.2017. године, па је одбијен, као неоснован тужбени захтев тужиоца АА из ... којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог Јавног предузећа „Пошта Србије Београд“ у Београду број .. од 22.08.2011. године, на основу кога је тужиоцу престао радни однос и отказан уговор о раду и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 204.750,00 динара; одбијен је, као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова насталих у жалбеном поступку.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11....18/20), па је оценио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се указује на битну повреду одредаба парничног

поступка из члана 374. став 1. ЗПП, који је учињен пред другостепеним судом, али се не наводи коју то одредбу Закона о парничном поступку другостепени суд није применио или је погрешно применио, а што би било од утицаја на правилност и законитост побијане пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је био у радном односу код туженог на неодређено време почев од 11.04.1996. године и по основу уговора о раду обављао послове ... у Центру за ... у Сектору за Оспореним решењем тужиоцу је отказан уговор о раду са припадајућим анексима, у смилу члана 179. став 1. тачка 3. Закона о раду, због непоштовања одредаба члана 4. став 3. и члана 8. става 2. Етичког кодекса туженог, односно због понашања које је такво да не може да настави рад код послодавца. Из образложења поменутог решења произлази да је тужилац 27.05.2011. године на градилишту објекта Поште 1 у ..., од стране надзорног органа туженог, затечен у функцији извођача радова за машинске инсталације како надгледа машинске радове које су изводили запослени Привредног друштва „ББ“ ДОО чији је тужилац члан-власник 100% капитала и прокуриста тог друштва а његова супруга је директор тог предузећа. Истог дана у објекту главне зграде поште у којој се изводе радови одржан је састанак са представницима надзора извођача радова и туженог, на ком састанку је присуствовао и тужилац у својству представника извођача радова Предузећа „БВ“. Дана 31.05.2011. године одржан је састанак на коме су присуствовали представник извођача радова, тужилац и надзорни орган туженог, када је тужиоцу указано на догађај од 27.05.2011. године и на чињеницу да је запослен код туженог и да је био члан Комисије за јавну набавку, на шта је тужилац одговорио да је у потпуности свестан своје грешке, те да ће радници „ББ“ одмах напустити градилиште и повући се са извођењем радова. Том приликом тужилац је изјавио да је у договоре са извођачем за машинске радове ступио у контакт по потписивању окончања поступка јавне набавке. Тужилац је дана 27.05.2011. године, пре истека радног времена, напустио радно место у ... и приватним аутомобилом отпутовао у ... на градилиште где су се изводили радови на реконструкцији дела објекта поште у ..., на који начин је злоупотребио овлашћења која су му дата као члану Комисије за јавне набавке, ради остваривања својих личних интереса као власника Привредног друштва „ББ“ ДОО. Понашање тужиоца, као запосленог код туженог, представља непоштовање радне дисциплине прописане актом послодавца, и то члана 4. став 3. и члана 8. став 2. Етичког кодекса туженог, те је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца. Тужени је пре доношења решења о отказу уговора о раду запосленог писаним путем упозорио о постојању оправданих разлога за отказ уговора о раду и тужилац се на наводе из упозорења изјаснио писмено дана 15.08.2011. године.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање другостепени суд је правилно применио материјално право доносећи побијану одлуку, а разлоге за такву одлуку у свему прихвата и Врховни касациони суд.

Правилно је другостепени суд закључио да је поступање тужиоца супротно захтевима утврђеним Етичким кодексом послодавца, при чему је тужилац био свестан непоштовања радне дисциплине прописане чланом 4. став 3. Етичког кодекса туженог, а везано за члан 4. Правилника о критеријумима за образовање Комисије за јавне набавке, те да је испољено понашање тужиоца, према разумној оцени, такво да се не може толерисати од стране туженог, као послодавца. Наиме, тужилац је учествовао у извођењу радова на објекту Поште 1 у ... противно правилима члана 4. Правилника о критеријумима за образовање Комисије за јавне набавке, јер је његово Привредно друштво „ББ“ испоручило опрему и изводило машинске радове на наведеном објекту, а тужилац се налазио на градилишту у току радног времена, у својству извођача радова,

на који начин је злоупотребио овлашћења која су му дата као члану Комисије за јавне набавке, како би као власник Привредног друштва „ББ“ ДОО остварио личне интересе. Зато је правилно другостепени суд оценио да је тужилац послове свог радног места, као и члана Комисије за јавне набавке образоване решењем туженог, обављао тако да не може да настави рад код послодавца, због чега су и испуњени услови за отказ уговора о раду из члана 179. тачка 3. Закона о раду.

Неосновано се у ревизији указује да побијано решење не садржи разлоге због којих је тужиоцу отказан уговор о раду, с обзиром да се из образложења побијаног решења јасно може закључити које повреде радне дисциплине је тужилац учинио и због чега је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Етички кодекс представља акт послодавца (туженог) у коме су прописана правила понашања запослених, па понашање запослених супротно одредбама Етничког кодекса, и према становишту Врховног касационог суда, представља повреду радне дисциплине и разлог за отказ уговора о раду.

Из законске одредбе члана 179. став 1. тачка 3. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05...75/14) произлази да је за непоштовање радне дисциплине, као отказни разлог потребна свест о недисциплини.

У конкретном случају, према оцени Врховног касационог суда, из утврђеног чињеничног стања произлази да је тужилац учинио повреду радне дисциплине, о чему је постојала свест тужиоца о последицама његовог поступања.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе ревизије, којима се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, због чега ти разлози нису посебно образложени.

Тужилац у ревизијском поступку није успео па нема право на накнаду трошкова тог поступка, које је тражио и у ревизији определио, а у смислу члана 153. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. став 1. и члана 165. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић